

"Dela Icoană și Altar am pornit, apoi am rătăcit o bucată de vreme purtați de valurile omenești și n'am ajuns la nici un mal, cu toată curățenia impulsurilor noastre... Acum cu sufletul greu, răslețiti, sfărtecați, ne strângem la adăpost, la singura căldură și alinare, tărie și reconfortare a noastră, readucătoare de puteri, la picioarele lui Isus, în pragul orbitoarei străluciri a cerului - la Icoană..."

ION MOTA

S C R I S O R I L E G I O N A R E

Buenos Aires, Aprilie, 1981

Anul II, N°4

SPRE CRISTALIZAREA STILULUI DE VIATA LEGIONARA

SUFERINTA CA TRAIRE LEGIONARA

"De aceea noi legionarii vom primi suferințele cu drag. Fiecare suferință este un pas înainte către mântuire, către victorie. O suferință nu-l va descuraja niciodată pe legionar, ci-l va oțeli, îi va căli sufletul. Cei ce-au suferit și vor mai suferi încă, vor fi adevărați eroi ai luptei legionare. Binecuvântarea Patriei se va întinde asupra lor și familiilor lor."

CAPITANUL

"Wer nie sein Brot mit Tränen ass,
Wer nie die kummervollen Nächte
Auf seinem Bette weinend sass,
Der kennt Euch nicht Ihr himmlischen Mächte".

GOETHE

Atât capitalismul occidental cât și cel marxist, transformați în adevărați manipulatori de conștiințe, vor să inculce societății actuale necesitatea realizării a celor două idealuri luciferine: "bună starea materială generală", prin impunerea utopică a unei egalități matematice în posesiunea bunurilor pământești, și "buna starea fizică" prin eliminarea sau totala anulare a durerii și a suferinței. Ambele idealuri au ca scop obținerea tacită a consimțământului indivizilor pentru a se converti în unelte docile a manipulatorilor de conștiințe. Aceștia urmăresc în mod evident satanica finalitate de a-i răpi libertatea interioară și creativitatea ființelor umane, transformând indivizii în termite. Adică în insecte.

În ultimii cinci ani se lucrează în mod febril și insistent, în toate laboratoarele biologice și biochimice, pentru a găsi mijloacele potrivite unei "clonări" a viitoarei generații. Scopul este "fabricarea" unui individ "superior", suprauman, care să poată accelera procesul insectificării, și să convertească societatea omenească într-o societate de termite, lipsită de idealuri de perfecțiune interioară și pustiită de orice aspirații escatologice. Manipulatorii de conștiințe ar dori ca ființele create de Dumnezeu să aibă un nou creator, întruchipat în mici "zei" prometeici ieșiți din convergența tehnologiei, a ciberneticei și a computer-ismului. Vor ca generația viitoare să se închine în noile biserici și să adore microelectronica făcătoare de minuni. Oamenii vor fi sau "robotnici" sau Termite. Nu au altă opțiune, dacă ar fi după voința manipulatorilor de conștiințe.

Pentru a câștiga colaborarea mulțimilor și a le adormi conștiințele (desrădăcinându-le credința în valorile transcendente) li se promite o nouă taumaturgie, afară din cale de ispititoare, care ar avea darul de a stârpi cu desăvârșire suferința fizică. În ultimii douăzeci de ani s'au descoperit sute de drogi anestezice cu care se pretinde îndepărtarea durerilor fizice. Antidepresivele au ca scop dezrădăcinarea suferinței psihice, iar unele ar fi "recomandabile" chiar pentru a oferi senzații de plăcere, uitare și "transportare" în lumi fantastice (de fericire...). Femeile însărcinate vor uita de durerile nașterii (noii zei vor să arate că sunt mult mai puternici decât Creatorul, care a hotărât dela început înca: "Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta"), deoarece sunt instruite în timpul sarcinei să facă exerciții pentru ca nașterea să fie "fără durere".

Din punct de vedere al maturizării și dezvoltării personalității, suferința este tot atât de necesară ca și emoțiile și sentimentele plăcute. Nu se poate concepe o existență cu "fericire fără suferință" după cum nu exista "viață fără de moarte". Suferința este o tensiune, fără de care nu ar fi de conceput dis-tensiunea, după cum nu ne putem închipui viața fără respirație. Inspirația și expirația sunt asemănătoare tensiunii și dis-tensiunii. Ambele fac parte din procesul vieții.

Creștinismul a reușit să cucerească lumea din cauză că primele secole de viață creștinească s'au caracterizat printr-o adâncă trăire în suferință. Persecuțiile au cristalizat sufletul și credința în Cristos. Factorii exogeni de persecuție a păgânilor, departe de a descuraja sau distruge credința, au întărit-o. Acelaș lucru s'a întâmplat și cu persecuțiile contra legionarilor. Torturile fizice, amenințările cu moartea, moartea, temnițele, lagărele de concentrare, domiciliile forțate, eliminările din servicii, din Universitate și licee, calomniile, infamiile și umilințele, departe de a înfrange rezistența morală a legionarilor, au întărit-o.

E adevărat că nu toți au reușit să treacă acest măreț examen. Unele ființe sunt mai slabe. Pentru alții lanțurile de torturi și suferințe au avut consecințe tragice, iar în loc sa aibă influențe pozitive le-au incrustat ranchiunea, amărăciunea, scepticismul și doruri de răzbunare. În majoritatea legionarilor suferințele au avut un efect binefăcător. Le-au deschis porțile spre înțelegere, toleranță, îngăduință, sete de adevăr și de dreptate. Suferința i-a ridicat pe dimensiuni spirituale de aspirații nobile. Le-a înseninat frunțile și le-a luminat orizontul gândirii. Durerea și suferința i-au servit legionarismului pentru a retrăi idealul cristic pe făgașe de autenticitate. Suferințele legionarilor au avut darul de a înlesni Neamului românesc calea spre desăvârșire. În cincizeci și trei de ani de suferințe și dureri înlănțuite s'a plăsmuit baza unei spiritualități care va făuri un strălucit viitor Patriei noastre.

În viitoarea Românie Legionară generațiile legionare vor fi lipsite de această școală a suferinței. Urmașii noștri vor găsi alte mijloace care să călească sufletul legionar. E probabil că dragostea legionară ș-a le înlesnească obișnuința cu renunțări și sacrificii zilnice, care să le permită o trăire în tensiuni creatoare și să-i învețe cu bucuria eroismului de durată. Pentru mai marea glorie a Neamului și obținerea Harului cristic.

Ovidiu Găină

"Imbrățisez pe toți din toată inima mea, pe voi care ați fost și sunteți umiliți, insultați, prigonțiți și amenințați la fiecare moment pentru credința voastră legionară..."

CAPITANUL

În una din zilele verii anului 1947 mă aflu în gara oraşului Innsbruck, din Tirol-Austria, unde aşteptam trenul ce venia din Viena şi în care călătoriau doi preoţi, parinţii Truţa şi Hatiegan, cari veniseră să se intereseze de situaţia celor fugiţi din Tara ocupată de ruşi şi aliaţii lor comunişti. Apropoiindu-mă de tabla cu mersul trenurilor, surprind doi tineri cari vorbeau româneşte. Cum eram omul de legătură între grupul de refugiaţi romani şi autorităţile militare franceze de ocupaţie, mă adresez celor doi tineri şi-i întreb cum şi când au sosit şi ce nevoi au. Raspunsul pe care mi l-au dat a fost cât se poate de insolit: "Noi suntem legionari, dar evrei şi ne găsim în drum spre Palestina unde vrem să facem tot ceea ce Codreanu a făcut pentru România". Ce puteam să le răspund la o atât de surprinzătoare mărturisire? Le-am urât drum bun şi succes şi ne-am despărţit.

Episodul ar fi fost poate, uitat, dacă un an mai târziu, adică în 1948, n'ar fi trebuit să fac pe interpretul într'un proces ce avea loc în un tribunal militar francez, ce trebuia să judece un grup de cincizeci de evrei tineri, cari veniseră dintr'un lagăr din zona de ocupaţie americană şi au atacat alt lagăr, deasemenea ocupat de evrei, în localitatea Solbad-Hall de lângă Innsbruck au omorât pe seful lagărului, au distrus arhiva, au sechestrat cativa dintre cei cari erau închişi în beciurile lagărului şi s'au retras. Unul din camioanele cu cari au venit, a reuşit să treacă frontiera dintre cele doua zone şi să dispară, nu aşa al doilea cu cei cincisprezece ocupanţi, cari, din cauza unei pane au fost imobilizaţi şi prinşi de jandarmii francezi.

Acestora li s'a instruit un proces, acuzaţi fiind de trecere frauduloasă a frontierei, de asasinat şi furt. Grupul a fost apărat de un excelent avocat venit din Franţa şi care a explicat cu detalii care era situaţia evreilor ce se preparau să ocupe Palestina. Ei erau împărţiţi în trei grupuri. Cel mai numeros Haganah, care constituia pseudo-armata lor şi care era sprijinit de englezi. Al doilea grup, mai puţin numeros, IrgunZwy Leumi, contrar englezilor în sinceritatea carora nu credeau şi deci în luptă cu Haganah. Şi un al treilea grup, irelevant ca număr, aşa zisul grup Stern, de factură comunistă.

Grupul celor o sută, venit din Salzburg era format de irgunisti, şi între ei erau 4 tineri din România, iar cei atacaţi aparţineau Haganah-ului. Motivul atacului era liberarea celor închişi în beciurile lagărului din Solbad-Hall, unde erau stâlciţi în băţai şi omorâţi cu foamea. Toţi aceştia erau irguniști cari încercau să treacă prin pasul Brenner, în Italia şi acolo să se imbarce pentru Palestina. Advocatul a mai arătat că cei din Haganah au ales Solbad-Hallul pentru poziţia lui strategică, căci le permitea să controleze şi imposibile trecerea prin Brenner a irguniștilor.

Nu mă voi ocupa de amănuntele procesului, dar trebuie să amintesc că, şi de data aceasta toţi cei patru veniţi din România mi-au confirmat spusele celor 2 tineri întâlniţi în gara oraşului Innsbruck. Ei se considerau legionari evrei şi imitau pe legionarii Căpitanului. Când i-am întrebat cum vreau să ajungă în Palestina când erau condamnaţi la şase ani de închisoare, ei mi-au răspuns surâzând: "noi vom fi în mai puţin de şase săptămâni în Palestina. Procesul a fost o farsă şi, dacă autorităţile franceze nu îi va elibera, o vor face camerele lor, împrăştiaţi în toată Europa.

Trece alt an şi în 1949 părăsesc Europa şi mă stabilesc la Buenos Aires, Argentina, iar în 1957 la Mendoza, unde cunosc alt evreu, don José, care a lucrat doi ani în Palestina, într-o tabără de muncă voluntară, unde făceau blocuri de ciment, mestecând materialul cu picioarele. Don José, bucureştean, n'a apucat în viaţa lui o lopată, ori vreo unealtă similară, cât timp a fost în România, căci era comerciant, totuşi, în Palestina nu putea să facă altceva nici el şi nici avocaţii şi inginerii, ori medicii şi profesorii cari ajungeau acolo, căci zidirea unei case, ori a unei ţări, trebuie să înceapă cu facerea cărămizilor şi regimul din aceste tabere era absolut acelaşi pe care-l trăiau legionarii lui Codreanu, în taberele de muncă voluntară din România.

Mai recent, alt martor, o martoră, sosită din Palestina, de data aceasta o doctoriţă, fosta colegă de facultate cu fiica mea, ne informează despre felul cum trăeste tineretul în această ţară. Ea ne asigură că acolo ai o egalitate absolută, că toţi ajută şi pun braţul la treabă, fie aceasta oricât de modestă, că toţi sunt obligaţi să lucreze opt ore, după cari autobusele îi asteaptă ca să-i plimbe prin locurile istorice. Întrebată fiind, dacă se va întoarce şi stabili acolo, ea răspunde: "mă atrage mult de tot felul simplu de viaţă pe care-l duce tineretul de acolo şi m'aş întoarce imediat, dacă n'aş avea în sarcină pe părinţi, cari nu vreau să părăsească Argentina, fiindu-le teamă de un eventual războiu cu arabii.

Până aici am înşirat declaraţiile câtorva martori. Nu putem să trecem cu vederea ştirile pe cari ni le furnizau agenţiile internaţionale, prin anii 1947/8 unde se menţionau atentatele dinamitarde comise de Irgun, sub conducerea şefului de atunci, un obscur Menagen Beguin. Datorită acestor atentate sute de englezi, cari aveau misiunea de-a asigura liniştea, pacea şi ordinea în Protectoratul palestin, au pierdut viaţa. La fel, nu pot încheia aceste ştiri fără să-mi exprim o nedumerire şi anume: Cum se poate judeca un comandant legionar, care

n'are la activul său nici un delict procesabil și care avea doar misiunea de-a educa tinere-
tul școlar, mă refer la Sfinția Sa Episcopul Valerian, în timp ce fostul șef al "legionarilor"
evrei, autorul și responsabilul tuturor crimelor împotriva autorităților militare engleze, în
calitate de prim-ministru al Israelului, este primit cu onorurile unui șef de stat, de către
fostele sale victime? Ce s'ar fi întâmplat cu Beguin, dacă ar fi fost prins în timpul atenta-
telor, ar mai fi ajuns prim-ministru în Israel, ori ar fi împărțășit soarta celor din Nuerem-
berg?

Cornel Safta

P _ _ _ _ _ A _ _ _ _ _ G _ _ _ _ _ I _ _ _ _ _ N _ _ _ _ _ A _ _ _ _ _ L _ _ _ _ _ I _ _ _ _ _ T _ _ _ _ _ E _ _ _ _ _ R _ _ _ _ _ A _ _ _ _ _ B _ _ _ _ _ A

C E - M I S P U N E A I

Ce-mi spuneai
Era un cântec păgân.
Cum făcu inima mea
Să'nțeleagă,
Streine, cu suflet de ceață?
Iar ochii-ți erau
O flacără'n neguri
Și gândul meu era
Doar un fluture'n sbor
Cu aripi plăpânde de rouă.
Pe cine ții strâns
Alături de tine
De pasu-ți mărunț
Pe drumul cel greu?
Gândul meu?
Nu-mi mai seamăn...
De ce-i tăiași sborul?

Julia Carâp

D O F T A N A

In amintirea
lui Vasile Bodai

Gânduri înghețate
Cucuvele
negre, negre...

Jeluire de Humor
Dor de Rarau
și de Giupalau.

G.Tomis

A D U C E R I A M I N T E

Domiciliu forțat-Lagărul de
concentrare Mercurea Ciuc
1938-1940
România Crucificată

CHISINAU, SAPTAMANA MAREU I T A R E

In amintirea
lui Donat Sultan

Veacuri s'or așterne
peste noi...
peste morminte
tinere...
uitate...
Acoperite de ierburi,
și lacrimi de sânge...
din ochii de mama,
sau sora, ce plânge...
un fiu, sau un frate!...
Veacuri s'or așterne
peste noi...
peste morminte
tinere...
uitate...

Pași tăcuți
în întunec.
Șoaște suspinat,
ascultate
doar de ederi.
Grele zabrele
întunecă
soarele.

Toată Săptămâna Mare
cu letanii de durere.

Sau fulgerul veni-va
în zile cu ploii...
s'aprindă lumina...
s'aprindă rugina...
ce'n candelă zace...
Veacurile vin...
și toate'n suspin!!!

Buze supte
în taină cântă:
"Sfinte Dumnezeule,
Sfinte Tare
Sfinte fără de moarte..."

Sbirii cu priviri de sarpe
ascuțesc auzul surd.

Iunie, 1939.-

Petru Alexandru

Rândunele'îngândurate
aciuat'ntre creneluri,
pustiite de năcazuri
pândesc
lacrima căzută...

G.Tomis

"Când vei spune cumplitjlor tai dusmani: Nu-mi pasa daca ma veti sdrobi sau nu,
nu-mi pasa daca voi vedea sau nu zziua biruintei, dar sunt sigur ca jertfa mea
va aduce prabusirea voastra, si cand pornesti si te mentii pana la capat cu
aceasta hotarire senina, nu incapa nici o indoiala ca porti in tine o forta pe
care nici o tehnica represiva nu o poate birui. *Spiritul de jertfa este esen-*
tialul! Avem cu totii la dispozitie cea mai formidabila dinamita, cel mai ire-
zistibil instrument de lupta mai puternic decat tancurile si mitralierele:
este propia noastra cenusa! Nici o putere din lume nu va putea evita prabusirea
atunci cand se mentine pe cenusa unor luptatori viteji, cazuti pentru Dreptate
si Dumnezeu."

ION MOTA

"Doctrina legionară aparține tipului de filozofie a existenței, dar de o specie aparte, neîntâlnită la alți reprezentanți ai ei, bazată pe o esență-existență, cum vom explica în cursul lucrării, și fără a fi tributară vreunui dintre sistemele cunoscute sub acest nume".

Horia Sima

Comandantul Mișcării Legionare a scris cea mai importantă lucrare de doctrină legionară care s'a publicat în ultimii 42 de ani. După patru decenii de exil legionarii au ocazia să se adape la izvoarele căpitanești cetind această excepțională sinteză a doctrinei legionare. Multe articole și broșuri legionare au apărut în exil. Unele conțin încercări de interpretare a învățăturii Căpitanului, altele comentarii și încercări de actualizare, iar altele amintiri. Toate au fost binevenite, dar nimeni nu a reușit până în prezent să profundizeze, să analizeze și să sintetizeze doctrina Legiunii Arhanghelul Mihail așa cum a făcut-o Horia Sima, la lumina filozofiei, filozofiei istoriei, culturii, sociale și religioase.

Lucrarea de 220 de pagini cuprinde cele două mari aspecte ale doctrinei legionare: Individul și Neamul. În prima parte analizează problema omului nou, ordinea socială, căutarea libertății, structura persoanei umane, etica dragostei, dragoste și existență. În a doua parte focalizează originea neamurilor, structura națiunii, etapele de realizare ale Națiunii, Statul, problema socială, destinul omenirii și realitatea supranaturală a neamurilor.

Comandantul studiaza conceptele filozofice și metafizice ale doctrinei legionare sub lumina inspirației căpitanești și a lui Moța. În mod lucid subliniază problema dragostei legionare și o prezintă sub un nou aspect, fără să se îndepărteze dela esențele învățăturii trasate de Căpitan. Unele capitole sunt de o transparență cristalină și de o frumusețe stilistă ce se pot găsi numai în cărțile lui Ion Moța și a lui Vasile Marin.

În partea doua, fără să se îndepărteze un milimetru dela ideile esențiale a fondatorilor Legiunii, Horia Sima găsește prilejul de formulare a unor idei originale prin prisma filozofiei istoriei și a filozofiei culturii: "Atât neamurile cât și indivizii descind din supranatural și se întorc în aceleași regiuni pline de mister, după ce au străbătut traiectoria lor pământească. Cultura aparține acestei etape intermediu între cer și pământ".

Focalizează apoi cu obiectivitate problema claselor sociale și schițează câteva idei de filozofie socială, care sunt mult superioare a pragmatistilor T.Parsons, R.K.Merton, G.Gurvitch, W.E.Moore, B.Barber sau L.von Wiese. O mică similitudină găsim între conceptele Comandantului și acelea a lui P.Sorokin: "Clasele sociale sunt modificări de suprafață ale substanței naționale, sunt diferențieri ce afectează numai exterior corpul națiunii, fără a-i schimba ceva din natura ei. Ele apar grație unor împrejurări speciale și reflectează specificul fiecărei epoci. Tabloul claselor se schimbă neîncetat, sub influența unor factori ce intervin în viața popoarelor. Acești factori nu sunt numaidecât de origine economică. Pot modifica tot așa de bine structura claselor sociale o descoperire geografică, o nouă tehnică, o nouă religie, o nouă ideologie, un războiu de proporții mari, invazia altor popoare, etc."

Studiază și analizează dezvoltarea societății omenești sub lumina escatologică și anagogică, cu o rară iscusință de exegeza metafizică. Frământările lui Horia Sima în privința acestor teme de eternă actualitate, amintesc zbuciumurile kierkegaard-iene și unamuno-iene: "Dumnezeu nu mai putea avea încredere în nicio faptură omenească. Deaceia Dumnezeu a retras omului darul nemuririi și l-a fixat ca premiu la capătul unei vieți de luptă. Nemurirea n'a fost abrogată definitiv, ci numai amân timer până ce omul va face dovada vredniciei sale. Nemurirea a fost disociată de ființa omului, devenind o calitate care se dobândește prin examenul vieții". Sau în alta parte, întrebările ce s-i le formulează au rezonanțe dramatice, amintind cutremurătoarele zbuciumări a lui Tillich, Guardini, Castellani și Soloviev: "Această întrebare ridică o problemă tot atât de gravă. Dacă Dumnezeu a destăinuit Sf. Apostol Ioan că lumea aceasta va dispărea străpunsă de fulgerele cerului, nu înseamnă oare că El "în anticipo" a fixat mersul ei spre catastrofă? Aceasta ar însemna că nu mai e omul care îi determină cursul, ci voința Divină. Desvăluindu-se în Apocalips ce soarte pregătește Dumnezeu lumii, nu înseamnă oare că fărâdelegile oamenilor sunt prevăzute și predeterminate? Și atunci cum poate fi omul tras la răspundere pentru fapte cărora nu se poate opune?".

Dacă ar trăi Căpitanul și Moța, probabil că ar spune de această sinteză magistrală același lucru ce l-a spus Arnold Toynbee, când a fost întrebat ce părere avea despre sinteza "Studiului Istoriei" scrisă de un discipol: "Nici eu nu aș fi putut să condensez mai bine ideile mele".

"Scrisori Legionare"

RABOJUL POLITICII SCHIZOFRENICE

RUSIA SOVIETICA: Seful comunismului din Argentina a declarat ca va lupta din toate puterile pentru a instaura un guvern comunist in Argentina, inspirandu-se in marile exemple date de Cuba si Nicaragua. In timp ce guvernul din Statele Unite se indoieste daca "sandinistii" sunt intr"adevar comunisti, in tabara Moscovei Nicaragua este considerata ca model...

STATELE UNITE: Doua informatii. Una apartine lui "U.S. News & World Report": Tehnologia sovietica intrebuintata pentru fabricarea armamentului ar fi mult mai avansata decat aceia a Statelor Unite. Flota ruseasca este de trei ori asa de puternica decat aceia a americanilor, iar superioritatea sovietica este evidenta in: numarul de misile pamant-aer, apararea contra satelitilor, tancuri, razboiu bacteriologic si mine. Numai la cateva zile, din alta sursa (René Dabernat) aflam: Rusia e superioara in: petrol (inca din anul 1974...!), otel, beton armat, si fertilizanti. Aliatii Statelor Unite din Europa protesteaza pentruca Reagan doreste sa intreaca Rusia in armament...

GERMANIA: Hans D. Genscher si Schmidt vor sa ia locul lui Carter si a Patriciei Derian. De curand l-au primit pe "ministrul" de externe al Nicaragiei ("preotul" catolic din lumea a treia Miguel D'Escotto) pentru ca sa dez bata "problema" lui El Salvador si sa ajute "poporul" salvadorean ca sa se "libereze" de jugul Statelor Unite (adica a "juntei"). Schmidt s'a oferit imediat sa fie arbitrul intre Statele Unite si "poporul" Salvadorean (adica teroristii lui Castro, Arafat, Ghaddafi si Brejnev).

BOLIVIA: De curand a fost descoperit un complot comunist. Niste teroristi trimisi de Fidel Castro si Khaddafi, de nationalitate chileana, argentiniana, uruguyana si cubana au fost prinsi de politia boliviana. In timp ce Statele Unite au interzis orice ajutor guvernului bolivian...

SPANIA: Pentru intaia oara un corespondent argentinian (mare admirator al regimului lui Suarez) a recunoscut ca guvernul spaniol a ajutat guerrilla argentiniana si a permis teroristilor comunisti din Argentina sa faca propaganda impotriva Argentinei... Ne gandim ca acum, cu esuarea loviturii incercate de Guardia Civil, sefii comunisti argentinieni stabiliti in Spania vor primi posturi de incredere in guvernul lui Calvo Sotelo. Si cand ne gandim ca acesta este fiul marelui erou nationalist ucis de comunisti in 1936!...

VATICAN: "Lula" seful de stanga al sindicalistilor brazilieni a fost primit in audienta de Sfantul Parinte, la rugamintea cardinalilor brazilieni (care se ocupa mai departe cu faimoasa "constiintizare" si "mentalizare") a credinciosilor brazilieni invitandu-i sa urmeze exemplul lui Castro si Che Guevara...).

NORVEGIA: Majoritatea armelor automate intrebuintate de teroristii salvadoreni sunt de origine norvegiana. Guvernul norvegian a fost acela care a insistat mai mult ca necunoscutul Perez Esquivel sa fie "nominat" cu premiul Nobel (deoarece apara drepturile "omenesti" adica a teroristilor...).

CHILE: Un grup de preoti catolici din "lumea a treia" (marxisti) au cerut cardinalului sa nu faca slujba religioasa cu ocazia noului jurament depus de generalul Pinochet ca Prezident al republicii... Cer in schimb ca sa ajute pe "muncitorii" (comunistii din MIR)...

ARGENTINA: Guvernul a interzis intrarea in tara a celor cinci "functionari diplomatici" care venea din Libia pentru a ajuta la "intarirea" diferitelor "ligi" comuniste (capilor de familie, a pacii, a drepturilor omenesti, adica teroriste, etc., etc..).

COSTA RICA: Guvernul din San José de Costa Rica a interzis postul de radio "Stiri din Continent" sa mai transmita, deoarece trimitea mesagii cifrate tuturor teroristilor din America Latina si facea legatura cu Cuba si Nicaragua. Afara de aceasta, la o perchezitie facuta la postul de radio s'au gasit arme moderne, cehoslovace, germane si norvegiene, destinate comunistilor din El Salvador. Un reprezentant al acestui post de radio a declarat insa in Mexico ca sefii postului vor continua transmiterea stirilor prin alte posturi "prietene"...

COLUMBIA: Comunistii columbieni (mai mult de jumătate sunt cubani si argentinieni) au ocupat doua orase (Mocoa si Pitalito) in una din tarile mai preferate a Americii ("fata tatei").

GUATEMALA: In ultimele doua luni au fost asasinati de comunistii teroristi mai mult de o duzina de functionari, militari si intelectuali. Daca nu reusesc in El Salvador, comunistii vor da ofensiva de guerrilla in Guatemala si Columbia, apoi, incet, in celelalte tari...